

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicija [v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 145.

V Ljubljani, v sredo 27. junija 1894.

Letnik XXII.

Leona XIII. apostolsko pismo.

Pod neizbrisnim, silnim vtisom, ki ga je napravilo čitanje najnovejšega apostolskega pisma na nas, zapisali smo tukaj dvoje, troje besed. — Leon XIII. za svoje zadnje pismo ni porabil naslova „okrožnica“, ker to pismo ni namenjeno samo katoličanom, marveč je namenjeno vsem narodom sveta in zato je Leon XIII. imenuje „apostolsko pismo“.

Prebravši pismo, reči moramo: To je beseda božja! To je glas iz nebes!

Leon XIII. spominja se v tem pismu Izveličarja, ki poslavljajoč se od učencev priporoča svojim dragim, naj bodo vsi eno. Te jedinosti v Bogu, v katoliški cerkvi želi tudi Leon XIII. vsled starosti poslavljajoč se s sveta, vsem narodom sveta.

Zato se obrača do nevernikov, ki blodijo v temi in smrtni senci in sicer najprej do teh zato, „ker ljubezen tje najurneje hiti, kjer je sila za pomoč največja“, kakor pravi v tem pismu Leon XIII.

V ljubeznipolnih, očetovskih besedah govori zatem papež vzhodnim razkolnim cerkvam, povdarjajoč, da jih le nauk o primatu loči od katoliške cerkve, katerega je vshodna cerkev prejšnja stoletja očitno priznavala, kakor jasno sprčuje njena zgodovina.

Posebe se obrača Leon XIII. do slovanskih narodov. Spominja se zaslug sv. Cirila in Metoda za sv. vero in časti, s katero ju je Leon XIII. proslavljal pred nekaj leti, omenja srečnih časov, ko so bili slovanski narodi tesno spojeni z rimsko stolico ter izraža željo, naj bi se kmalu zopet vrnil v blagor Slovanov in cerkve.

Zatem razkriva, v kake zmote je zavedel protestantizem ljudi, kako vse razdvaja, kako

izgublja pod seboj vsa pozitivna tla, zaničuje celo božanstvo Kristusovo. Nadalje našteva dolžnosti katoličanov, znova obsoja človeški družbi nevarno sekto prostozidarjev, našteva blagodejne nasledke krščanske preosnove človeške družbe, obsoja militarizem ter pojasnjuje, kako bi se najprimerneje rešilo sedanje socijalno in politično vprašanje in k sklepu nam v nebeškolem vzletu opiše Leon XIII. podobo krščansko prenovljenih razmer na svetu.

Najnovejše apostolsko pismo „Praeclara gratulationis“ zopet kaže Leona XIII. kot „luč z neba“ v pravem pomenu besede. Apostolsko to pismo diše božjo modrost in ljubezen ter v malo besedah obsega neizmerno veliko.

Ta jasnost in točnost in vseobsežnost v besedi, kakor žarno odseva iz nje velik duh Leonov!

Ta iskrenost, gorkota, ljubeznjivost, prizanesljivost v besedi, kako ljubo žari iz nje prelepo srce Leonovo!

A ta velik duh Leonov in to lepo srce se kaže tem večji in lepši, čim prozorneje odseva iz nje živa vera Leonova, ki se v ponižnosti vklanja v vsaki besedi pred vsemogočnim Bogom.

Nemogoče je po našem prepričanju, da bi ta najnovejša apostolska beseda bila pri raznih narodih brez uspeha. „In če se doseže le del pričakovanih uspehov“, pravi Leon XIII. v pismu, „bo to zelo pomembno pri sedanjih splošno razrušenih razmerah, v katerih se nezadovoljnost s sedanjo stanjo družis strahom pred prihodnostjo“.

Za svoje bralce oskrbeli bomo točen prevod znamenitega apostolskega pisma, ki naj sto in tisočero odmeva tudi v Slovincih z vzklikom: Bog živi in ohranja velikega Leona XIII! Bog mu obujaj in ohrani po širnem svetu, vzlasti pa v naši slovenski domovini vedno več poslušnih in delavnih sinov in hčera!

Volilni shod v Šempasu pri Gorici.

(Izvirni dopis.)

Državni poslanec dr. Anton Gregorčič je sklical dne 24. junija t. l. volilni shod v Šempasu. Shod je bil na prostem. K shodu so prišli volilci iz Kronberga, Šempasa, Vogrškega, Črnič, Batuj, Dornberga in drugih bližnjih vasij. Kot poslušalci so se shoda tudi udeležili mnogi odličnjaki in nekaj stotin privatnih volilcev.

Ob 5. uri popoldne je dr. Anton Gregorčič otvoril shod, predstavil vladnega komisarja gospoda Prinčiča in potem poročal o svojem delovanju v državnem zboru in o delovanju svojega tovariša grofa Alfreda Coronini-ja, ki je bil tudi navzoč. Pojasnil je stališče slovenskih državnih poslancev glede raznih klubov in obširno navajal razloge, zakaj so nekateri ostali v Hohenwartovem klubu, drugi pa izstopili.

Volilci so izstop navzočih dveh poslancev odobrili. Poslanec je pripovedoval, da sedanje ministerstvo teoretično sploh priznava opravičenost naših zahtev glede porot v Gorici, glede c. kr. uradov in šol. Opazil pa je, da izvrševalci postav mnogokrat preprečijo, kar ministerstvo ne zabranjuje, da je torej treba vedno razglasiti krivice, ki se nam godé. Govoril je potem o delovanju obeh poslancev v klubih, odsekih in v javnih sejah državnega zbora; konečno pa razpravljal obširno stališče, na katerem oba po-

LISTEK

† Franc Kosar.

Govor milost. kneza in škofa lavantinskega dr. Mihaela Napotnika ob pogrebu stolnega dekana Franca Kosarja v stolni cerkvi v Mariboru dne 14. junija 1894.

(Konec.)

II.

Kaj ne, v Gospodu ljubljani poslušalci, že ta skromen životopis nam kaže jasno dovolj, kako bogato je bilo življenje dragega nam pokojnika v skušnjah, zaslugah, krepostih in dejanjih. S popolno pravico obračam nanj besede sv. pisma: V slavi je spomin pravičnega. (Preg. 10. 7.) Ime Franc Kosar imenovalo se bo v lavantinski vladikovini in in tudi daleč čez njene meje vsikdar s častjo. Spomin nanj ostane blagoslovljen. (Sir. 45. 1.)

Pokojni stolni dekan Kosar imel je že od zgodnje svoje mladosti posebno ljubezen in nagnjenje za vse dobro. Moliti, v cerkev hoditi, Bogu služiti, svetnike in vzlasti Kraljico svetnikov častiti, stariše in predstojnike ljubiti in spoštovati, neumorno delati, učiti se in premišljevat, nato mislil je deček, po tem je hrepenel mladenič, mož in starček. Od zibel do groba trudil se je pokojni, da bi bilo življenje njegovo pobožno in spodbudno; bil je vzor krščanske

kreposti in duhovne popolnosti. Kar koli je spoznal, da je pravo, pravično in dobro, plemenito in sveto, vse si je skušal pridobiti, vse to je pospeševal, kjer koli je mogel, z vsemi silami svojega duha in svojega srca. Bogat v vednostih bogoslovnih in svetnih bil je dika vladikovine. Kot sporočevalec knezoškofijskega konzistorija reševal je izročene posle z obudovanja vredno temeljitostjo in točnostjo.

Prečastni prelat Franc Kosar bil je, da povem na kratko, izredno plemenit mož in vevredn duhoven Gospodov. On je bil plemenit mož. — To je kazal s svojo otroško ljubeznijo do svojih starišev, vzlasti do svoje bogomile matere, ki je v njegovem naročju v molitvi mirno zaspala v Gospodu. Zvesto je spolnoval četrto božjo zapoved in zaslužil zato knežjo čast na tem svetu, pa bo zato pridobil si kraljestvo nebeško.

Bil je veleplemenit mož. To je kazal s svojo delavno ljubeznijo do bližnjega, do prijatelja in nasprotnika, s svojo prizanesljivostjo in krotkostjo, katero je razodeval nasprotniku, to je spričevala njegova miroljubnost, vsled katere je bil nasproten vsakemu nepotrebnemu prepiranju. Kot vodilo služil mu je opomin sv. Jakoba apostola: Vsak človek bodi hiter v poslušanju in ksen v govorjenju in počasen v jezi. Človekova jeza namreč ne dela pravice božje. Zato odložite vso nečednost in obilnost hudobije in v krotkosti ohranite vsajeno besedo, ki more zveličati vaše duše. — (Jak. 1. 17—21.)

Bil je blagosrčen mož. Bil namreč vedno pripravljen pomagati, kjer in kader koli je mogel; nepremakljiv je bil v zvestobi vsakemu, kateri si ga je pridobil za prijatelja, odkrit in gostoljuben je bil vsikdar; v iskreni ljubezni je bil vdan svojemu cesarju in svoji domovini.

Toda prelat Kosar je bil še več; bil je tudi vzoren duhoven. Vestno je izvrševal vse svoje stanovske dolžnosti; spodbudno, dostojno in sveto-resno opravljal je bogoslužna opravila. Bil je vzoren duhoven. To je dokazoval s tem, ker je neizmerno in prevdano ljubil sveto katoliško cerkev, z njo se je veselil, z njo trpel, z njo je bil preganjan, z njo se je bojeval, z njo vred obhajal je zmagovalje. Bil je vreden duhoven. Kako iskreno, pobožno častil je brezmadežno Mater božjo Marijo! Kako rad je romal k Njej v Marijino Celje, v Loreto, na Trsat, v Lurd! Tam v Lurdu slavil je v cerkvenem govoru brez madeža izvirnega greha spočeto Kraljico nebes in zemlje tako, da je poslušalce kar očaral za slavljenje Brezmadežne in — zase! Bil je vreden duhoven. Kako goreč je bil za lepoto hiše Gospodove, za kar je znal vneti tudi bogoslovce. Še v življenju napravil je za vzdrževanje večne luči pred velikim altarjem v samostanski cerkvi čč. šolskih sester v Mariboru vstanovo 1000 gld.; tako je tudi še kot spiritual z milimi darovi oskrbel dvoje svetilnic pred velikim altarjem cerkve sv. Alojzija. Tako tudi v Slomškovem životopisu (str. 113.) vodstvu

slanca nepremakljivo stojita in delujeta in bota delovala, ki je ono, katero je postavil škof Slomšek: za Boga, za cesarja, za narod.

Volilci so s pogostimi dobroklji pritrjevali govorniku in ga pohvalili z dolgo trajajočim rokoplaskom.

Potem se je oglašil župnik Berlot in stavil nekatera vprašanja glede porot v Gorici. Državni poslanec je odgovoril obširno in povedal, da je ministerstvo obljubilo zboljšanje razmer, kar je morda pripomoglo, da je že letos slučajno odbranih 13 slovenskih porotnikov.

Gospod Anton Monari pl. Newfeld je govoril o slabi kupčiji svilodov, o izvažanju murbnega listja v Italijo ter priporočal državnima poslancema, izposlovati pri visoki vladi pomoč, da se sviloreja obvaruje propada.

Državni poslanec dr. Gregorič je navedel nekatera pota, po katerih bi se dalo pomagati, ter obljubil, visoko c. kr. vlado opozoriti na to važno pango kmetijstva in zahtevati pomoč.

Dalje se je oglašil veleposestnik gospod Josip Faganelj. Pohvalil je delovanje navzočih dveh državnih poslancev, potem pa jima jako zanimivo in in živahno priporočal naročila volilcev. Slednjič je govornik predlagal sledečo resolucijo:

„Volilni shod v Sempasu dne 24. junija t. l. izreka državnima poslancema dr. Antonu Gregoriču in grofu Alfredu Coroniniju iskreno zahvalo na njih obširnem in krepkem delovanju za duševni in gmotni prid volilcev in doseg narodnih pravic.“

Hvali ju, da sta izstopila iz Hohenwartovega kluba in vzajemno postopala z jugoslovanskimi poslanci.

„Z isto navdušenostjo, s katero smo ju volili v državni zbor, jima tudi danes izrekamo svoje zaupanje.“

Z navdušenostjo so volilci sprejeli to resolucijo. Na to se je dr. A. Gregorič zahvalil za zaupanje in shod sklenil s trikratnim „živio“ na presvitlega cesarja.

Ob začetku proste zabave je č. gospod župnik Bl. Grča pozdravil mnogoštevilne goste od blizu in daleč, in prosta zabava se je vršila v najlepšem redu in zadovoljnost. Petje so oskrbeli domači pevci, pomnoženi z onimi z Vogrskega, dve kratki predstavi in deklamacijo pa Goričanje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. junija.

Ogerski državni zbor. Zbornica poslancev reši še v tem zasedanju vse cerkvene predloge. Razprava o zakonih, s katerima se dovoli popolno enakopravnost židom in pa vsem veram svoboda bogoslužja, se bode gladko izvršila, ker je zanje tudi večina narodne stranke. Pač pa bode živahnejša razprava o zakonu glede na versko vzgojo otrok iz mešanih zakonov. Temu zakonu bode ugovarjala Apponijeva stranka. S katoliškega stališča bode pa

bogoslovnega semenišča izrečena hvala, da je namreč duhovščina na njegovo prošnjo, ob priliki, ker so premestili škofijsko stolico, za popravo cerkve svet. Alojzija darovala 2254 gld., velja prav posebno za životopisca samega, Franca Kosarja. Jednako je on, kot neumoren nabiratelj zbral tudi še nadaljnjih blizu 8000 gold. pri takih, ki so mu bili iz kateregakoli vzroka hvalo dolžni.

Kosar je bil vreden duhoven. Kako zvest je bil sv. Očetu, kako spoštljivo vdan svojemu škofu, kako radostno pokoren cerkvenim prepisom; kako ga je bolelo, ako je videl, da lastni otroci delajo krivico sv. materi cerkvi. Bil je prav duhoven. Mnogo je molil ter premišljeval vsaki dan najmanj pol ure. Pobožno premišljevanje je bilo življenje njegove duše. Po sv. maši se je vsaj četrt ure zahvaljeval, kakor je tudi bogoslovcem posebno priporočal. Posebno rad je molil sv. rožni venec. Se včeraj pripovedoval mi je starejši duhoven, kako ga je pokojni ob boleznih vnmel za molitev milostipolnega rožnega venca. Omenjeni duhoven tožil je namreč v boleznih o dolgočasju. Molite rožni venec, ta vam bo pregnal dolgi čas, dejal mu je stolni kanonik, ko ga je obiskal. Ta duhoven še sedaj potrjuje, kako resničen je bil ta njegov izrek.

Franco Kosar je bil mučenec svojega poklica. Ko sem mu ob priliki priporočil, naj se varuje, dejal je smešljaje: Počivali bomo v grobu! Tudi sprehod njegov zanj ni bil oddih, pač pa je tudi tedaj

ta zakon nekoliko boljši od sedaj veljavnih dotičnih določil, dosti pa ne, ker pušča svobodno odločitev o vzgoji otrok le tistim starišem, ki se pod sklenjenim civilnim zakonom o tem dogovoré in tudi pismene pogodbe sklenejo. Za druge pa ostanejo v veljavi sedanje določilom katoliške cerkve nasprotujoče uredbe.

Svoboda bogoslužja. O zakonu svobodnega bogoslužja se obravnava sedaj v ogerski zbornici poslancev. Od katoliške strani se je ugovarjalo zlasti tistim določbam, ki se tičejo brezverstva. Liberalci seveda niso hoteli ničesa slišati o tem, da bi se kaj predloga premenila. Zaradi tega bode pa tudi v gospodski zbornici hud boj. Upati pač ni, da bi ga gospodska zbornica zavrgla, ker tudi ondu konservativci nimajo zanesljive večine.

Civilni zakon. Oggerski katoliki bajé mislijo poslati pod vodstvom škofov veliko deputacijo k vladarju, da ne potrdi predloge o civilnem zakonu. Tudi pravoslavni mislijo poslati podobno deputacijo, katero bode vodil patrijarh. Poslednji bodo posebno opozorili na to, da predloga nasprotuje ustavi, ki priznava samoupravo srbski cerkvi.

Srbija in Turčija. Kralj je za časa svojega odpotovanja v Carigrad izročil kraljevo oblast ministerskemu svetu, vendar z nekaterimi pridržbami. To potovanje v Carigrad ni le navaden akt uljudnosti, temveč ima političen pomen. Srbija bi rada v Carigradu izpodrinila vpliv Bolgarske, zlasti pridobila Turčijo, da bi podpirala bolj srbski element v Bolgariji proti bolgarskemu. Srbi bi radi v Makedoniji imeli svoje škofo, kakor so jih dobili Bolgari. Srbski vladni listi sedaj grozno povzdigujejo Turčijo, da ni nikdar zatirala srbske narodnosti, da celo s carigradskega dvora nikoli ni bil popolnoma izginil srbski jezik. Zares kar čudil bi se človek, čemu je bilo potreba toliko bojev, če se je res balkanskim Slovanom pod Turčijo tako dobro godilo. S Srbi pa proti Bolgarom delujejo tudi makedonski Rumuni, ki so poslali v Carigrad posebno deputacijo za imenovanje kacega rumunskega škofa za Makedonijo. Tako utegnejo v kratkem v Makedoniji biti štiri različne pravoslavne cerkve.

Kdo bode novi predsednik republike? S tem vprašanjem se bavi vse francosko pa tudi vnanje časopisje. Kandidatov ne manjka. Kazimir Perier, ki je sedaj predsednik zbornici poslancev, ima baje največ upanja. Mnogo privrženecv ima v obeh zbornicah. Drugi kandidat je sedanji ministerski predsednik Dupuy. Zanj bi bile vse demokratične stranke. Bil je učitelj in se je z lastno delavnostjo povzdignil do višjih častij. Tretji kandidat je predsednik senata, Challemel Lacour, ki bi bil radikalcem precáj po godu, ali se je že izjavil, da volitve ne vsprejme. Tudi Cavaignac, ki je tudi unuk Carnotov, se imenuje za bodočega predsednika. Mož je republikanec, ali se odločno ne priznava nobeni stranki. Nekateri mislijo tudi na Waldeck-Rousseau-a, ki je bil član v Gambettinem ministerstvu, sedaj pa ni niti poslanec. Tudi o Constansu se govori. On je

natezal svoje moči. Rad je zahajal na prosto, toda on je mej tem molil ali premišljeval; svoj brevir je najraje molil na mestnem pokopališču, mudeč se med grobovi svojih spovedencev, prijateljev in znancev.

* * *

Preljubi v Gospodu! Kako delaven, kako kreposten duhoven umrl je tedaj po noči od 10. do 11. junija letošnjega leta! Kolikratov je bil pokojni nevarno bolan bolan doma previden s sv. zakramenti za umirajoče, in sedaj je umrl na tujem. Smrt potrkla, kader jo človek najmanj pričakuje, kader nanjo celo ne misli. Malo kedo ima novo leto za leto svoje smrti in vendar jih je na stotine in tisoče, katerih nagrobni križi nosijo št. 1894. in jo bodo še nosili. Človek ne ve za svoj konec.

Dne 7. junija poslovil se je prelat Kosar prelubeznjivo od mene in od svojih dragih sobratov. Mej razgovorom mi je nepričakovano omenil, da ga še nikoli ni tako gnalo moliti za mene, kakor v teh dneh. Čudno, zelo čudno! Morebiti me je ravno molitev tega pravičnega obvarovala pred nesrečo, ki mi je resno grozila zadnje dni. Prav pred svojim odhodom opravil je goreči pokojnik svojo spovedno pobožnost. Na potu v Iko obiskal je slovečo božjepotno cerkev na Trsatu pri Reki ter ondi molil zase in za svoje, kakor je to ljubeznjivo opomnil v svojem zadnjem preprijaznem in veselem pismu z dne 9. junija. V Iko prišel je miren, zadovoljen in

jako odločen in bi gotovo anarhistom trdo stopil na prste. Voljen pa najbrž ne bode, ker se ga poslanci bojé. Méline, ki je bil predsednik zbornici in je tudi varstveni carinar, ima tudi nekaj upanja.

Sausster, vojaški poveljnik v Parizu, je bil na deželi, ko se je izvedelo o umoru Carnotovem. V strahu, da nastanejo kaki nemiri, je vlada takoj poslala v Lucharches ponj. Vrhovni inspektor severne železnice je ob treh zjutraj se odpeljal ponj z jedno lokomotivo in jednim vagonom. ob šestih ga je že pripeljal v Pariz. General je hitro vse potrebno ukrenil, da vzdrži red, ko bi se poskusil motiti. Ker je odločnost Sausierova znana, se anarhisti niso upali začeti nobenega nemira. Da so pa za časa vedeli, kaj se je vse zgodilo, bi pa vsekako se bilo utegnulo marsikaj pripetiti. Tako je pa upati, da se vse mirno izvrši, da Francija dobi novega vrhovnega voditelja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. junija.

(Slovesna črna sv. maša za pokojnega cesarja Ferdinanda I.) služila se bode v četrtek, dne 28. t. m. ob 10. uri predpoludne v tukajšnji stolni cerkvi.

(Pravda nastavljena.) Iz Gorice: Kakor blisk naglo se je razširila včeraj popoldne (25. t. m.) novica, da je g. vitez dr. J. Tonkli na predvečer sprejel neko zadoščenje in sklenil z g. A. Gabrščekom neko notarijsko pogodbo ter s tem odstopil od znane pravde. Nam ni do oseb ali imen in tudi ne do pravde same, toda menili smo, da bode ta pravda razjasnila goriške zmešnjave in posebno še, da najdejo nekateri čisto ponedolžnem očrtnjeni in umazani goriški rodoljubje priliko, da pod prisego in pred sodiščem dokažejo svojo nedolžnost. To upanje je šlo po vodi nam in dotičnim gospodom, ki nimajo sedaj nobene obrambe, če prav vedo, da se bode iz nova vdrihalo po njih kakor doslej. G. vitez dr. J. Tonkli je pri sklepanju pogodbe menda pozabil, da so bili z njim razžaljeni tudi drugi poslanci — tovariši. Spravljivost in prizanesljivost je lepa čednost in kot take se je veselimo ali se je pa s tem zadostilo tudi pravičnosti in poštenju, bodemo vedeli povedati, ko bodemo pogodbo brali. Nam je do resnice in do časti vseh rodoljubov, katere je politična strast pripravila ob dobro ime. S tega stališča smo pisali od začetka o tej pravdi in s tega stališča bodemo sodili tudi pogodbo.

(Prva posledica ustavljene pravde.) Naprošeni smo objaviti to le odpoved: Prezvzišenemu, visokorodnemu gospodu grofu Francetu Coroniniju, deželnemu glavarju v Gorici. Vaša Prezvzišenost! Ker vsled odstopa dr. Jož. vitez Tonklija od tožbe proti uredniku „Soče“ podpisanima ni več moč, da bi pred sodiščem pod prisego dokazala svoje politično delovanje kot vseskozi lojalno in pošteno, izjavljata tukaj, da odložita svoj deželnozborski mandat. Vaša

vesel ter upal, da se ondi čvrsto okrepi, kakor lansko leto. V nedeljo zvečer dne 10. junija se je prav dolgo sprehajal po vrtu, obiskal potem v domači kapeli milega Izveličarja v najsvetejšem zakramentu in se podal počivat.

Dne 11. junija zjutraj našla ga je usmiljenkastrežnica z zaprtimi očmi in ustmi, z rokami na prsih, mrtvega v postelji. Njegov obraz žaril se je v blagodejnem miru. Po izjavi zdravnikov bil je mrtvoud kriv, da je nehalo biti to plemenito srce.

Tako nam je neizprosna smrt ugrabila onega, ki je bil nam ljub in drag nad vse. Toda kaj more smrt ljubljencu božjemu? Prav označuje veliki apostol Pavel onemoglost smrti z besedami:

Kadar bo pa trohljivo obleklo nestrohljivo, takrat se bodo spolnile besede, katere so pisane: Vničena je smrt v zmagi. — Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje zelo (I. Kor. 15, 54, 55.) Modrost božja namreč pravi: Pravičnih duše pa so v roki božji, smrtno trpljenje se jih ne dotakne. Očem nespametnih se zdi, da so umrli in njih ločitev se šteje kot britkost in njih odhod od nas poguba; oni pa so v miru. (Modr. 3. 1, 2, 3.) In v skrivnem razodenju govori sv. Duh: Blagor mrtvim, kateri v Gospodu umrjô! (Skr. razod. 14. 13.)

Sicer imenuje rimski pesnik smrt aeternum exilium, večno prognanstvo, toda pri nas kristijanah nosi drugo ime, sv. Avgustin ji pravi: reditus in patriam, povrnitev v domovino. Sv. Pavla mori lu-

prevzvišenost naj blagovoli to najino izjavo vzeti na znanje. — V Gorici dne 26. junija 1894. Tomaž Cerin, prof. bogoslovja. — Dr. And. Lisjak.

(Nov notar.) Dr. Marij Paxoletto je imenovan in je že prisegel kot notar v Ajdovščini.

(Božji rop.) Po noči mej 21. in 22. t. m. so se ukradli neznani hudobneži v zakristijo in od ondod v cerkev v Velikih Zabljah, tam so ukradli monstranco, kelih, ciborij s 40 malimi sv. hostijami in 400 gl. Bežali so najbrž proti Trstu. Morda so ti brezbrizneži kaj v zvezi s suhorskim roparji.

(Nesreča.) Iz Senožeč, 25. junija 1894. leta 20. t. m. splasil se je Andreju Peganu, hlapcu v tukajšnji tovarni za pivo, na Gabrku konj in ga z vajeti za seboj vlekel. Pri tem se je hlapec močno poškodoval na obeh rokah, katerih jedno si je zvinil, in na nogi. Upanje je, da ozdravi.

(Podelitev rešilne talije.) C. kr. deželna vlada za Kranjsko podelila je Josipu Bonešu za rešitev življenja Josipu Ravnikarju dne 26. oktobra 1892. iz Ljubljane, postavno talijo v znesku 26 gl. 25 kr.

(Shod avstrijskih odvetnikov) pričel je včeraj svoja zborovanja o preustrojitvi obstoječega odvetniškega reda v deželni dvorani dolenjeavstrijskega deželnega odbora na Dunaju. Kranjsko odvetniško komoro zastopa g. dr. Alfonz Mosche iz Ljubljane.

(Umrli) je v Gradcu g. Karol Wescher pl. Piberau, umirovljeni c. in kr. stotnik pehotnega polka št. 23. Pokojnik se je porodil leta 1819. v Ljubljani.

(Požar.) Dne 21. junija nastal je pri Jožefu Zdešarju iz Brda (Koseze) hišna št 18 ogenj in mu je pokončal hišo in hlev. Škode ima nad 1000 gl. Vzrok požara je neznan.

(Pokopana) je bila danes na Zalah v Kamniku gospa Marija Hojek, ki je umrla v 71. letu svoje dobe — v štirskem Gradcu pa gospa Jovana Smrekar, vdovljena grofinja de Miari v 77. letu svoje starosti.

(Okrajna učiteljska konferencija za okolico ljubljansko) bode dne 18. julija v Ljubljani. Razven navadnih vsakoletnih točk bode letos volitev dveh zastopnikov izmei učiteljstva v c. kr. okrajni šolski svet. G. France Črnagoj, učitelj iz Šmartna pod Šmarno goro, bode poročal „O kulturi cvetic na šolskem vrtu“.

(Za gozdarske aspirante.) Deželna vlada kranjska naznanja da se je pri njej oglasiti s prošnjo vsaj do 31. julija t. l. vsem onim, ki se hote udeležiti državne skušnje za gozdarje ali za lovsko in lovsko-varstveno službo.

(Poštna pristojbina za poštne pakete v Srbijo) do 3 kg. brez napovedbe cene znaša namesto dosedanjih 63 kr. zanaprej 50 kr.

(Razpisano) je mesto poštne ekspedijenta pri poštnem uradu na Premu, v postojinskem okraju. Prošnje do 1. julija poštne in telegrafne vodstvu v Trst. — Služba okrajnega sodniškega sluga je razpisana pri okr. sodišču v Cirknici ozir. pri

kakem drugem okr. sodišču. Prošnje do 24. jul. deželnega sodišča predsedništvu v Ljubljani.

(Dr. Scheicherjeva petindvajsetletnica.) Jutri obhaja slavnoznani profesor dr. Scheicher v St. Hipolitu svojo duhovniško 25letnico. Neustrašenega in neumorno delavnega apostola krščanskega socializma, prijatelja trpečega človeštva tudi Slovenci, vzlasti duhovni, hvaležni pozdravljajo ta spominski dan želeč mu tudi v prihodnje dosedanjih močij in mnogo uspehov pri delu za krščansko preosnovno človeške družbe.

(Prememba najmarinskega róka za Ljubljano.) C. kr. finančni minister je na prošnjo mestnega magistrata ljubljanskega róka za vplačevanje domovne najmarine, katera se je doslej plačevala 1. februarja, 1. maja, 1. julija in 1. oktobra vsakega leta z ozirom na sedanji najemni in selilni red tako predlagal, da je domovna najmarina v mestu Ljubljani za vsako četrtletje naprej, in sicer 1. februarja, 1. maja, 1. avgusta in 1. novembra vsakega leta plačevati. Ravno ti obroki veljajo tudi gledé šodstotnega davka od poslopij, ki so vsa ali deloma v ime zidanja proste od domovne najmarine.

(Toča) padala je predvčerašnjim proti 4. uri popoldne po Goriškem in Notranjskem ter prouzročila dokaj škode po polji.

(Položaj naših izseljencev v Ameriki) je, kakor povzamemo jednemu privatnih poročil, — nad vse kritičen. Obilo naših rojakov nima ni zaslužka ni sredstev za potovanje domu, in tako žive tam v največji bedi. Mnogi, kar jih ima kaj posla, so pa tako slabo plačani, da sebe in svojo družino komaj prežive, zbog tega pomanjkanja tudi oni, ki imajo svojo rodovino doma, ne morejo več določiljevati prihranjenega denarja. Na drugi strani pa jih tlačí draginja, da je joj, in vender ni upati, da bi se ta položaj jim zboljšal. Navedeno naj je v svarilo vsem onim, ki še sanjajo o amerikanski — „sreči“ in — prevari!

Narodno gospodarstvo.

Nakup posteljne slame.

Da se zagotovi za dobo od 1. septembra 1894 do 31. avgusta 1895 potrebščina posteljne slame za c. kr. deželno-brambovski pehotni polk št. 5 v Ljubljani, vršila se bode dne 16. julija t. l., dopoldne ob 10. uri, v deželno-brambovski vojašnici v Ljubljani zakupna obravnava. Skupna potrebščina slame za napominano dobo znaša v vsem 400 meterskih centov. Razglas in splošni pogoji gledé te obravnave vpogledajo se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Telegrami.

Carnotov umor.

Pariz, 26. junija. Časopisi poročajo, da so v nekaterih delavnicah odpustilo vse italijanske delavce, ker so se bali nereda. Tako so v St. Denisu iz delavnic „Société de sorges“

odpuščeni italijanski delavci. V Belfortu je v prepiru o atentatu jeden delavec umoril italijanskega delavca.

Pariz, 26. junija. Magistrat je določil, da bode Carnotov pogreb v nedeljo.

Lyon, 26. junija. Danes je mir. Upa se, da se izgredi ne ponove.

Peterburg, 26. junija. „Journal de St. Petersburg“ piše, da bodo v vsem svetu zavlada največja nevolja, ker je umorjen Carnot. Rusija je Carnota spoštovala in se popolnoma pridružuje v žalovanju Franciji. Časopisi prinašajo dolge nekrologe o Carnotu. Nekateri so izšli s črnim robom. Vsi zatrjujejo, da je umor Carnotov jako pretresel rusko družbo. Vsi listi se strinjajo v tem, da je v Carnotu Francijo zgubila dobrega državljana, vrlega domoljuba in vzglednega državnega načelnika.

Lyon, 26. junija. Izgredniki so oropali kacihi 40 italijanskih prodajalnic.

Lyon, 26. junija. Več oseb, ki so ropali v neki italijanski prodajalnici, je hudo poškodovanih, ker se je razletela steklenica, v kateri je bila neka esenca. Jeden poškodovanev je že umrl.

Grenoble, 26. junija. Tukaj je bila proitalijanska demonstracija. Nekateri ponočnjaki so napali italijanske delavce. Neki pijanec je iztrgal z italijanskega podkonzulata grb in zastavo. Policija ga je prišla. Prefekt je pisal podkonzulu pismo, v katerem ta dogodek obžaluje.

Pariz, 26. junija. Morilec je živel dalje časa v Parizu pri nekem vinskem trgovcu pod napačnim imenom.

Valence, 26. junija. Zaprli so delavca, ki je pretel italijanskim delavcem s pištolo.

Pariz, 26. junija. Vedno v večjih množinah silijo ljudje v Eliseé, da vidijo umorjenega predsednika. Mir se nikjer ni motil.

Pariz, 26. junija. Truplo Carnotovo pokoplje se v Pantheonu. Sedaj leži mrlič na odru v najlepši dvorani v Eliseé-ji. Štirje gojenci vojaške šole v St. Cyru imajo stražo.

Pariz, 26. junija. Carnotovo truplo se cerkveno blagoslovi v cerkvi Notre Dame. Francoski častniki bodo jeden mesec nosili znamenja žalosti.

Lyon, 26. junija. V sredi mesta je mir, na levem bregu reke Rhon je pa vse razburjeno. Župan in prefekt pozivljata ljudi, da naj mirujejo.

Dunaj, 26. julija. Govori se, da se dela na to, da se vpelje nekaka mejnarodna zveza proti anarhistom.

Marseille, 26. junija. Tukaj je mir, izimši nekaj malih neredov. Za jednim Italijanom ob morskem obrežju je več mladih ljudij zvižgalo.

Montlignon, 26. junija. Včeraj je več ljudij tukaj hotelo napasti italijanski cirkus, ali je k sreči jim zabranila policija.

Lyon, 26. junija. Caserio priznava, da je anarhist. Trdi pa, da je ravnal na svojo roko. On ni dobil naloga od nikake zveze, da naj umori Carnota. Preiskovalni sodec pa vendar misli, da je vse delo kake zarote.

Pariz, 27. junija. Misli se, da je Caserio bil zamotan v dogodke v Aiges-Mortessu in da je to prvotni povod hudodelstvu.

Pariz, 27. junija. Včeraj zvečer je bilo po mestu živahno gibanje. Ljudstvo se vznemiruje, ker je neki list pisal, da so v Rimu v neki protifrancoski demonstraciji ubili francoskega veleposlanika. List so konfiskovali. Vojski na konjih stražijo po mestu.

Lyon, 27. junija. Zažgali so skladišča blaga. 30 oseb so zaprli, ko so hotele ropati. Dan je minul mirno. Vkupe so zaprli že 2000 oseb, od teh so četrtino izpustili. Prodajalnice so zaprte. Vojaštvo se je pomnožilo. V Ruatieri Vais oropali so nekaj italijanskih prodajalnic. Razletel se je sod petroleja. Dve osebi ste zgoreli.

Pariz, 27. junija. Zaprli so Italijana Magagnija, zaradi Francijo žalečih izrazov. V njegovem stanovanju našli so več anarhističnih papirjev.

crum, umreti mi je dobiček, ostane vedno resnično za vsacega, ki v Gospodu umrje.

Najbolj tolažilni nagrobni govor, katerega sem kedaj bral, govoril je od Boga razsvetljeni apostol narodov Pavel svojim ljubim Tesaoničanom, ki so bili v skrbeh zaradi svojih umrlih domačih. Ta prekrasen žalogovor beremo tudi v listu pri črni sv. maši. Ondi beremo: Nočemo pa bratje, da bi vi ne vedeli od spečih, da ne žalujete, kakor oni, kateri nimajo upanja. Zakaj ako verujemo, da je Jezus umrl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, kateri so zaspali v Jezusu, z njimi pripeljal. To namreč vam povemo po besedi Gospodovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospodov, ne bomo pred tistimi prišli, kateri so zaspali. Ker sam Gospod bo ob povelju in glasu velikega angelja in na trobento božjo prišel z neba; in kateri so umrli v Kristusu, bodo vstali prvi. Potem bomo mi, ki živimo, ki smo ostali, vzeti z njimi vred na oblakih Kristusu naproti v zrak in tako bomo vedno z Gospodom. Zato se tolažite med seboj s temi besedami (I. Tas. 4, 12—17.)

Po krščanskih nazorih je smrt le daljše spanje, kakor bi se smelo spanje imenovati krajša smrt; po katoliškemu nauku se on, ki se loči s sveta, povrne, on, ki zaspi, zaspi zato, da vstane. Nad temo trohljivosti svita se zarja onega dneva, ki bo spremenil trohljivo v netrohljivo in zemeljsko, kakor pravi sv. Avgustin, v nebeško, v večno spremenjeno.

Zato se sicer danes poslovimo od prečastitega

prelata in stolnega dekana Kosarja, toda le za ta svet in sicer le od njegovih telesnih ostankov. Duh njegov ostane med nami, kakor se je skazoval v dobrih delih in v krepostih. Usta njegova so sicer onemela a njegov vzgled govoril bo tudi še nadalje ter klical posameznim: Dragi bogoslovci, živite duhovsko, vevredni duhovni, živite kot pravi duhovni! In vi, svetni kristijani, živite krščanski pobožno in bogaboječe! Tako življenje je najboljša priprava za srečno smrt. Kedor hoče srečno umreti, mora sveto živeti.

Preden naposled troje lopatie blagoslovljene zemlje sipnem na rakev svojega očetovskega prijatelja, modrega svetovaleca in neumornega sodelavca v vinogradu Gospodovem, priporočim ga iskreno v pobožno molitev, za kar nas vse prosi v svoji oporoki z dne 10. jun. 1889 ki se pričinja z besedami: Praeipio domui tuae, morieris. Oskrbi svojo hišo, ker umrl boš (IV. kralj. 20. 1.) Molimo mi zanj, tudi on bo za nas prosil ter nas izročal Bogu in besedi njegove milosti, ki je mogočen, da zgradi in da delež med vsemi svetimi. (Dj. ap. 20. 32.) Sploh pa naj dragemu pokojniku On, v čegar imenu je tolikim odpuščal grehe, milostno odpusti tudi morebitne nepopolnosti, slabosti in časne kazni — On, v čegar imenu jedino moremo zveličani biti. Jezus Kristus, čegar sveti križ bo postavljen na grob pokojnikov, dodeli temu velikemu trpinu za časne križe nebeške krono! Amen in tako se zgodi!

Pariz, 27. junija. Sultan je izrekel svoje sožalje zaradi smrti Carnotove francoski vladi in vdovi.

Lille, 26. junija. Dijaki priredili so veliko protitalijansko demonstracijo. Več oseb so zaprli.

Cette, 26. junija. Tukaj so zaprli osem anarhistov.

Volitev francoskega predsednika republike.

Pariz, 26. junija. Splošno se misli, da pri drugi volitvi dobi Kazimir Périer glasove vseh zmernih in Dupuy glasove radikalcev in drugih opozicijonalcev. Périte „Republique“ pa pravi konci svojega članka: Niti Kazimir, niti Dupuy!

Pariz, 27. junija. Kazimir Périer je formalno naznanil kandidaturo.

Pariz, 26. junija. Ministerski predsednik Dupuy je izjavil, da kandiduje za predsedništvo republike le iz udanosti do domovine, ne pa iz častihlepija. Zaradi časti bi gotovo v tako težavnem času ne prevzel mesta s toliko odgovornostjo.

Pariz, 27. junija. Poslanci začeli so odhajati v Versailles ob 9. uri dopoldne. V Versaillesu so pripravljeni vojaki. Zaseli so mej drugim kolodvor. V Lyonu je danes mir.

Versailles, 22. junija. Dopoldne je bil polni zbor leveice. Udeležilo se ga je kacic 100 članov, in so radikalci prevagovali. Brissona so že jednoglasno postavili za kandidata. Pooblastili so svoje načelstvo, da postopa, kakor se mu bode zdelo po dogodkih primerno.

Pariz, 26. junija. Desnica je sklenila, da ne postavi nobenega kandidata za novo volitev predsednika. Dala bode glasove kandidatu, kateri jej bode najboljše ugajal.

Dunaj, 27. junija. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je pravosodni minister imenoval kornega vikarja stolne cerkve v Ljubljani gospoda Ignacija Žitnika za duhovna - kurata v kaznilnici v Ljubljani.

Dunaj, 26. junija. Delegaciji snidete se v septembru v Budimpešti.

Dunaj, 26. junija. Kolegij medicinske fakultete bode v kratkem imel posvetovanje, kako bi se poprečili podobni izgrede, kakor so bili včeraj, ko je hotel predavati Nothnagel. Pri rektorju je včeraj bila deputacija dijaških društev. Rektor jih je pozval, da naj mirujejo. Dijaki so pa izjavili, da so bili izvani od gosp. profesorja in zahtevajo zadoščenje. Dokler se jim ne da zadoščenje, ne morejo prevzeti nobenega jamstva za mir. Izrekli so željo, da se odlože predavanja do

četrtka, da bodo dijaki imeli skupno posvetovanje. Govori se, da se razpusti več nemško-narodnih dijaških društev.

Rim, 26. junija. Zbornica je z 205 proti 138 glasom vsprejela prvi paragraf zakona o 20% povišanju dohodninskega davka.

Mi svoje častite čitatelje opozarjamo, da bode žrebanje dunajskih srečk s 5 glavnimi dobitki à 10.000 kron že dne 12. julija.

Umrli so:

23. junija. Marija Geba, pesetnica, 77 let, Židovska steza 3, marasmus.

24. junija. Emilija Kobald, paznikova hči, 8 mesecev, Travniške ulice 3, driska.

25. junija. Alojzij Tavčar, strojevodje sin, 13 mesecev, Kolodvorske ulice 11, jetika.

Tujci.

25. junija.

Pri **Stonu**: Emilij pl. Malberg z rodbino iz Trebnjega. — Baron Skrlanske z rodbino, Klofutar, Ruzek z Dunaja. — Bender iz Pforzheim-a. — Ramoveš z Ostrega Vrha. — Rautnik iz Gradca. — Wunderlich iz Altenstadt-a. — dr. E. Bugar iz Kočevja. — Cohen iz Trsta. — Šuštersič iz Metlike.

Pri **Maliču**: Nemszek, Sinnreich, Pregelhof, Freudenthal, Neuburg z Dunaja. — Sattler iz Dun. Novega Mesta. — Senitza, Perko iz Celja. — Krauss iz Zagreba. — Steinhadt in Klišić iz Trsta. — Wolrab, Standt iz Prage. — Rizzoli in pl. Fichtenau iz Novega Mesta. — Pammer iz Ljubna. — Gruntar iz Ribnice.

Pri **bavarskem dvoru**: Martin Mohar iz Novega Mesta. — Röhthel iz Kočevja. — Secco iz Vidna. — Pollak iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
26	7. u. jut.	737.7	19.0	sl. vzh.	oblačno
	2. u. pop.	735.1	24.2	brezv.	"
	9. u. zveč.	734.3	19.8	"	dež
Srednja temperatura 21.0°, za 2.2° nad normalom.					

Zahvala.

Podpisani odbor si usoja v imenu vseh udeležencev izleta v središče lepe Dolenjske izreči tem potom gospodu Ivanu Krajcu za prijazen vprejem in gostoljubnost, ter vodji kmetijske šole na Grmu gosp. Rihardu Dolencu za prijazno razkazanje tega zavoda svojo najiskrenejšo zahvalo. Vsem udeležencem ostane ta dan v najprijetnejšem spominu.

V Ljubljani, dne 27. junija 1894.

Odbor društva tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev na Kranjskem.

Eksekutivne dražbe.

Matije in Frančiške Cvrli posestvo (940 gld.) dne 11. jul. in 11. avgusta v Kočevju.

Jan. Čeha posestvo iz Vrbovca (650 gld.) dne 6. jul. in 7. avg. v Trebnjem.

Konkurz.

C. kr. dež. sodišče v Ljubljani je proglasilo na nepremično in premično premoženje Alojzija Rusa, trgovca v Smartnem pri Litiji, konkurz. Konkurni komisar je c. kr. okr. sodnik litijski Iv. Nabernik, upravnik imovine c. kr. notar Luka Svetec. Likvidacijski rok je dne 1. avgusta pred konkurznim komisarjem.

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra oesta 27,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljšo urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenavi, pozlati, posreabri in poniklja po najnižji ceni. 311 26—5

Dunajske srečke po 1 krono. — Predzadnji teden.

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

2 Srečke priporoča 315 11 „MERCUR“, menjalnična delniška družba na Dunaju, Wollzeile 10.

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča po pošti.

Ubald pl. Trnkóczy

lekar zraven rotovža v Ljubljani

priporoča:

Kurjecočasno tinkturo.

Bolečine pomirljivo sredstvo pri kurjih odesih in pri trdi koži na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s ščetko pomaže bolni del na nogi. — Stekleničica z rabilnim navodom in ščetko velja 40 kr., tucat 3 gld. 50 kr.

Cvet zoper trganje (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Marijacejske kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucati 4 gld. 80 kr.

Planinski zeliščni ali prsni sirop za odraslene in otroke; raztvarja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri zabasanju, in skaženi želodec. — Skatulja 21 kr., 1 zavojček s 6 skatuljami velja 1 gld. 5 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobijo v

292 7

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

F. A. SARG-OV SIN & Cie.

Prva in najstarejša tovarna za stearinske sveče v Avstro-Ogerski.

Ustanovljena po Ad. de Milly leta 1837.

C. in kr. dvorni zalagatelj

SARG-ovih

M

Uvedenje
glicerinske
fabrikacije
v
Avst.-Ogerski
in

Iznajdba
glicerinskih
mil itd.
po
F. A. Sarg-u
1858.

Iznajdba
in
uvadenje
„Kalodonta“
1887.

Trideset
prvih
svetinj
in
diplom
do
1894.

Y

Pisarna: Dunaj, IV., Schwindg. 7.

sveč.

Milly, miznih, baroknih, renesance, stožčastin in votlih sveč; Milly-nočnih lučij in voščenih božičnih sveč i. t. d.

Dobé se povsod.

Zahtevaj izrecno SARG-ove Milly-sveče.

288 6—4

Dobé se povsod.

Dunajska borza.

Dne 27. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 05 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 . 05
Zlata renta 4%, davka prosta	121 . 70
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 90
Akcijske avstro-ogerske banke, 600 gld.	1002 . —
Kreditne akcijske, 160 gld.	351 . 40
London, 10 funtov strl.	125 . 30
Napoleonador (30 fr.)	9 . 98
Cesarski cekini	5 . 93
Nemških mark 100	61 . 45

Dne 26. junija.

Ogerska zlata renta 4%	120 gld. 85 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . —
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 . 50
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	157 . 75
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . —
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 50
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60
Kreditne srečke, 100 gld.	196 . —
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . —

4% srečke dunajske parobrodne družbe	135 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . —
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . 25
Salmove srečke, 40 gld.	73 . —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 . —
Ljubljanske srečke	24 . 30
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 . 20
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	3110 . —
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	106 . 50
Papirnih rubeljev 100	134 . —

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.